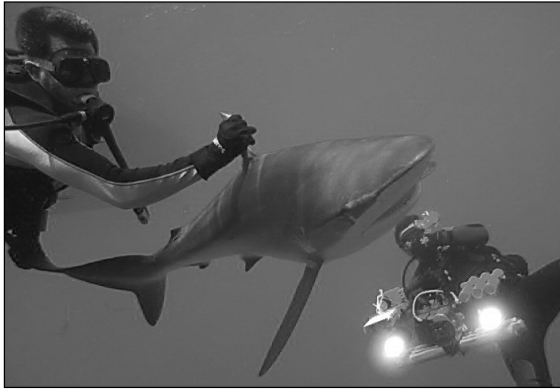

Pozvání na výstavu

Renáta Šnebergerová patří mezi začínající podvodní fotografy. Potápí se od roku 2000 pod certifikací PADI a současně ukončuje kurz Divemaster, příští rok se pokusí ukončit instruktorské zkoušky. V neděli 18. listopadu bude ve farním sklípku otevírat výstavu fotografií, které pořídila pod mořskou hladinou. Při této příležitosti jsme se jí zeptali, jak obtížné je toto focení?

Fotit pod vodou není nic lehkého a rozhodně je třeba spousta znalostí a zkušeností s fotoaparátem a stejně tak musíte být výborným potápěčem, abyste zvládli být ve stavu absolutního beztlíže několik sekund až třeba i půl minuty, bez hnutí a dýchání než pořídíte několik snímků. Čím více snímků, tím lépe, protože se zvyšuje pravděpodobnost alespoň jednoho úspěšného snímku. Pokud zadržujete dech, nesmíte klesat ani stoupat, protože to souvisí s Vaší bezpečností, která je vždy u potápění na prvním místě.

Čím fotíte?

Mám zrcadlovku NIKON D70, který už nepatří mezi nejnovější modely, ale když jí začnete rozumět, udělá nádherné fotky. Podvodní pouzdro je dělané na míru od firmy Seelux. Ráda bych si pořídila podvodní blesk, ale není to levná záležitost, takže budu muset ještě chvíli počkat. Každopádně blesk umožňuje rozšíření možností. Pro upřesnění, bez blesku uděláte pěkné fotky tak do 10-ti metrů, záleží samozřejmě na svitu a úhlu dopadu slunečních paprsků, které se pod vodní hladinou lámou, ale hlouběji máte smůlu. Fotky budou ponuré, modré a bez barev. S bleskem se objekt osvítlí a čím více světla tím lépe. Nejlepší kompozice je dvou blesků, na každém rameni jeden a pokud máte dobrého kamaráda potápěče, tak vám ještě může prosvěcovat světlem.... Ale je to samozřejmě hodně o penězích.

Na co se zaměřujete nejraději?

Opravdu největší radost mám z fotek, kde jsou žraloci. Pro mnoho lidí jsou žraloci ztělesněním strachu. Viníkem jsou různé hororové filmy a senzacechtivá média. Na druhou stranu nelze tvrdit, že to jsou stvoření naprosto neškodná.

Každopádně globální strach ze všech žraloků, pramenící z neznalosti jejich života, strach, který vedl až k hysterickému a drastickému hubení všeho, co má žraločí ploutev, může vést k tomu, že si

o mnohých druzích žraloků budeme za čas jen nostalgicky vyprávět.

Co vás na žralocích tolik zajímá?

Příroda vybavila žraloky všemožnými výhodami a přiřadila jim v hierarchii a v potravinovém žebříčku nejvyšší post. Když potkáte žraloka pod vodou, zmocní se vás přirozený respekt, ale současně ohromná touha pohladit si toto zvíře, dotknout se ho. Když chcete udělat hezkou fotku musíte vzdálenost doplavat tak na 60-70cm od zvířete, protože zoom pod vodou nefunguje. Jednoduše ve vodě je spousta planktonu a drobných nečistot, které se na fotce objeví jako divné fleky a tak čím menší vzdálenost tím méně nečistot a čistější fotka.

Proč žraloci tak ubívají?

Žraloci jsou loveni pro maso od nepaměti, ale opravdovou pohromou se staly moderní způsoby lovu traulerovými sítěmi a tzv. dlouhými šňurami. Tyto způsoby lovu uspokojují hlavně asijskou poptávku po žraločích ploutvích a játrech, které jsou jednak považovány za pochoutku a jednak za suroviny tradiční čínské a japonské medicíny. Tato poptávka decimuje desítky žraločích druhů takovým způsobem, že některé se již dostaly na pokraj vyhuby a jsou zapsány v červené knize CITES.

Drastický celosvětový úbytek žraloků není způsoben pouze lovem pro maso. Velký bílý žralok byl po desetiletí zabíjen pouze proto, že se jej lidé báli a chtěli si přivlastnit jeho přirozené prostředí pro sebe. Ačkoliv je jeho maso nepoživatelné, byl zabíjen ze strachu a jeho čelisti byly cennou trofejí pochybných hrdinů. Nyní se ocitá na pokraji vyhuby a na poslední chvíli některé státy vyhlásují jeho ochranu ve svých výsostných vodách.

Tisíce žraloku umírá rovněž v ochranných sítích podél rekreačně využívaných pláží. Přitom účinnost takových sítí je sporná, protože 50 % žraloků se nachází zapleteno v síti směrem od pláže! Tyto sítě tak plní pouze psychologickou funkci, ale žraloci umírají. Jihoafrická republika nyní zvažuje jiné možnosti ochrany pláží, např. slabé elektrické pole. Ale asi nejvíc žraloci trpí změnami svého přirozeného prostředí. Vědecká pozorování uvádějí až 80% úbytek ryb ve světových oceánech za posledních 30 let a ryby jsou hlavní potravou žraloků. Splašky z velkých řek, havárie tankerů a globální oteplování, to všechno negativně ovlivňuje populace žraloků a dramaticky snižuje jejich stav. V neposlední řadě doplácí na pomalý reprodukční cyklus.

Žraloci, jako vrcholoví predátoři, jsou naprosto spolehlivým identifikátorem zdravého moře. Kde nejsou žraloci, je moře nemocné, chudé a smutné. Potápění se žraloky je plné adrenalinu, ale zároveň respektu a uznání. Musíte mít na paměti jeho velikost, rychlost a potravní návyky. Touto výstavou bych vám chtěla přiblížit podvodní svět a podělit se s vámi alespoň o pár zajímavých zážitků.